

5 Item adde, quod procurator sine speciali mandato iurisdictionem prorogare non potest, cap. d. olim, de offic. deleg. Guid. Pap. decis. 285. numero primo.

6 Item adde, quod iurisdictione delegata, & limitata non potest prorogari, Abb. in cap. P. & G. de offic. delegat. & Doctor. in l. 2. ff. de iudic. & Nat. consilio 82. ubi dicit, quod exceptio incompetetiae iudicis quandoque opponi potest, quando iurisdictione est limitata, & Ruin. consilio 165. numero 12, volum. 4.

Item adde, quod iurisdictionis prorogatio errore, siue ignorantia facti impeditur, Ber. in consilio nono, numero 28. vol. 3. 3. Baiard.

b Non esset locus prorogationi. Adde, quia quod non est prorogari non potest, Negusan. tractatu de pignor. & hypp. tertio

intelligenda, ut procedat, dummodo ille index, in quem sit prorogatio, alias etiam haberet iurisdictionem in similibus causis criminalibus: alias secus: & ita communiter tenetur, ut dicit Abb. in c. si diligenti, num. 14. de foro compet. Hanc etiam opin. dicit esse communem Imola in c. P. & G. num. 48. de offic. delegat. ubi enim index non haberet in talibus causis iurisdictionem, non esset locus prorogationi eius, quod non esset, sed potius esset iurisdictionis noua collatio, quae partium consensu in causis criminalibus tribui non potest. Sed in hoc proposito videntur ea, quae dixi infra lib. 7. §. Iurisdictione.

7. §. Iurisdictione. Scias autem, quod ubi proceditur per inquisitionem ex mero officio, non habet locum prorogatio. Ita tenet Bald. in l. 1. in fin. C. ubi de

crim. agi oportet. Et hanc dicit esse communem opin. Socin. consil. 108. num. 21. lib. 4. Petrus Calefatus dixerunt consil. 102. numer. 4. lib. 1. & consil. 93. num. 25. lib. 2. Cum enim in hoc iudicio instituendo non interueniat alia qua partium, sed tantummodo index, & diffamatio, quae loco accusatoris fungitur, certe absurdum esset dicere, quod ipse index posset a seipso iurisdictionem suam prorogare: Nec minus absurdum videretur, quod fama, quae est res inanimata, possit in iudicem non competentem consentire, illique iurisdictionem tribuere.

Quidquid tamen sit de iure, cum hodie index inquirens sit quodammodo loco accusatoris, credo, quod si reus consentiret in ipsum, vix posset euadere, ne censeretur fa. Et prorogatio in ipsius quidem rei prauidicium, non autem in prauidicium iudicis competentis, vel alterius accusare volentis.

Suspicionem non probans tenetur iniuriarum.

7 Fiscalis procurator potest ex legitima causa uti suspectus recusari.

8 Procurator sine speciali mandato non potest iudicem suspectum allegare.

9 Index a legatus suspectus impeditur iurisdictionem exercere.

10 Et si procedat, an processus sit ipso iure nullus.

11 Suspensiones ortae ante conclusionem in causa, non possunt post conclusionem allegari in Regno Neap.

Etiam quod allegans probare velit de nouo ad eius notitiam deuenisse.

12 Minor restituitur aduersus omissam exceptionem suspicionis.

13 Index per sententiam recusatus potest appellare.

14 Et ex quibus causis recusatur, remissive.

15 Et an ipsemet possit cognoscere super exceptionibus contra se oppositis.

Sportularum interesse an habeatur in consideratione, remissive.

16 Index declarans se competentem an possit procedere in causa principali, si ab hac declaratione fuerit appellatum.

17 Suspicionum causa per quem cognoscuntur.

18 Et qui deseruetur in practica.

19 Index recusatus non remouetur in Regno Neapol. nisi factis probationibus.

20 Excommunicatus publicus non potest esse index.

21 Index recusatus quare non cognoscit de sua suspicione, & tamen cognoscit, si est competens.

22 Notarius actorum si allegetur suspectus, non est alleganda causa, sed sufficit iuramentum.

Secus in Regno Neapolitano.

membr. 6. part. princ. n. 6. vide Felyn. cap. ceterum. versic. ut dicta colle. mihi 7. de rescript. & in cap. pastoralis coll. 5. extr. eodem hac tractatur; materia in c. de causis, ext. de offic. de leg. Drogh.

c Partium consensu.

Adde rationem in criminalibus, quia iuri publico per priuatos renunciari, & derogari non potest. ne mo potest, ff. de leg. 1. pro hoc vid. l. 1. §. & post operis, nu. 2. vlt. fallentia, & nu. 11. ff. de oper. nou. nunciat. Guioz.

d Quicquid tamen. Adde, quae posui supra in q. 36. versic. fortitur etiam. Baiard.

ADDITIONES, Ad Quæst. XLIII.

Q Væro nunquid. Adde in hac materia recusationis iudicis in causis criminalibus videndum Olasc. decis. 15.

per totam, & Rol. consil. 16. num. 14. & consil. 31.

in fin. volum. 3. ubi dicit, quod suspicio iudicis secundum ius canonicum debet probari, secus de iure civili, quia iusta causa secundum communem est iuramentum, sed omnino vide Ioann. Anto. de Nigr. super capitulis Regni in cap. 217. incip. prolixitatem, ubi ad futuritatem de recusatione iudicis habetur, & quid iudicem recusantes facere possint pendente recusatione, & licet de iure iudex ordinarius recusari non possit, Authen. si vero contingeret, C. de iud. tamen hodie non seruatur ut dicit Bald. in d. Auth.

3 & recusatur etiam delegatus Principis Menoc. de arbit. iud. q. 54. nu. 12. & 13. & in Reg. Neap. prouisum fuit per ritum 265. secundum dispositionem iuris canonici, quod

allegans iudicem suspectum debet probare causas suspicionum, & eis non probatis, puniatur arbitrio iudicis suspicionem cognoscentis, & idem dicitur in Pragm. 40. incip. allegantibus sub titulo de offic. sacri Regij consilij, ubi quod tali pena arbitraria non tantum principalis puniri poterit, sed etiam Procurator, & Aduocatus, qui suspensiones ipsas proposuerint, & de praedictis vide etiam Carauit. in dict. ritu 265. ubi plene, & ibi non datur appellatio à decreto in causis suspicionum iudicum prout 265. & ita habetur per Franch. in decis. 408. volu. 2. & vide infra numer. 13. 7. Et in statu Ecclesiastico de forma recusandi iudicem habetur per consil. Marchae cap. 17. libr. 5. & ibi latissime per addentes. Et quæ sit differentia in modo recusandi iudicem inter ius canonicum, & civile, latè Philip. Franch. in capit. cum speciali, numer. 46. de appellat. & Abb. in capit. si quis contra clericum de foro compet. & per eundem Franc. ubi supra numer. 28. habetur etiam si pars recusans petit ipsi iudicem interrogari cum iuramento, si causa suspicionis sit vera, an iudex iurare teneatur.

7 Item adde, quod de iure i communis allegans iudicem suspectum, si causas non probauerit, actione iniuriarum tenetur, secundum Bald. in capit. super. de offic. deleg. & Angel. in l. quæ omnia ibi magis conuicinium, ff. de procur.

Item adde, quod etiam procurator fiscalis licet iurisdictionem non habeat potest reuocari vi suspectus ex legitima causa per ea, quæ tradunt Anchaz. consil. 263. Alexand. consil. 104. numer. 2. volum. 5. Deci. in capit. postremo, numer. 2. de appellat. Decian. consil. 8. numer. 15. volum. 1. & Boer. in decis. 158. nu. 7. & 8. & optime facit etiam doct. Abb. in c. non illa, numer. 2. versic. conclude ergo de appell. ubi dicit quod deputatus ad certum ministerium, in quo possit occulte grauari, recusari potest, & quantum procurator fiscalis clam grauari possit, omnes sciunt, & dignosci potest ex grauissima pena contra eum imposita, ut scilicet viuis concremetur, si aliquem indebitè vexauerit; est text. in leg. vniuersi Codic. ubi cau. fiscalis, & Grammat. in decisione 90. numer. 21.

8 Item adde, quod iudex suspectus allegari debet per

QVÆST. XLIII.

Væro, a nunquid in causis criminalibus index possit tanquam suspectus recusari.

Respond. quod sic, ita tenent gloss. in cap. qualiter, & quando, in glo. magna, in versic. item si ille, de accusat. quam dicit esse communiter approbatam Card. Alexand. in cap. de accusatione colu. 41. versic. venio ad septimum, 2. q. 8. Idem etiam tenere communiter Doctores attestatur Marian. in d. cap. qualiter, & quando, num. 78. Si enim in causis civilibus, in quibus solummodo agitur de re pecunia, admittitur recusatio iudicis suspecti, ut dixi infra lib. proximo, multo magis admitenda est in criminalibus. ubi agitur de vita.

principalem, non per procuratorem, nisi habeat ad hoc speciale mandatum, ut inquit Rebuff. in tract. de recusat. art. 1. gloss. 1. numer. 1. volum. 3. & ratio est secundum eum, quia procurator non potest aliquid facere, per quod dominus incidat in penam, si ad id non fuit specialiter constitutus, dicit

2 Ex quibus autem causis possit index tanquam suspectus recusari, & reliqua, quæ ad ipsius recusationis materiam pertinent, dixi in loco preallegato.

3 Item quæro, nunquid contra iudicem opponi possit, quod sit criminosus. Respond. gloss. in d. cap. qualiter, & quando, in gloss. 1. tenuit, quod sic, sed certe illa glo. communiter non tenetur, neque in ordinario, neque in delegato, ut dicit Card. Alex. in d. cap. de accusatione, col. 42. versic. item excipitur. Et quod index non repellatur exceptione criminis, dicit esse communem opi. Marian. in d. cap. qualiter, & quando post numer. 72. Et si hæc exceptio admitteretur, pauci possent iudicare, cum nemo sine crimine viuat. Vide, quæ dixi supra q. 14. versic. dixi quoque, & seq.

Item adde, quod in Regno Neap. fuit prouisum per Reg. Pragm. quod suspensiones iudicis ante conclusionem in causa non possunt allegari contra indices post conclusionem in causa, etiam quod allegans suspensiones prædictas velit probare de nouo ad eius notitiam peruenisse, prout erat prouisum per cap. Regni prolixitatem, Franch. in decis. 43. volum. 2. ubi tenet, quod minor aduersus omissam allegationem suspicionis restituitur.

11 Item adde, quod index i recusatus per sententiam, potest appellare, Abb. consil. 92. Mandell. consil. 95. libr. 1. Baiard.

b Suspectus recusari. Aduerte, quod iudicis suspicio secundum ius canonicum debet probari; at secus de iure civili, quia iusta causa secundum communem est iuramentum, teste Rol. consil. 19. num. 14. lib. 3. ad idem per eundem consil. 31. cum ibi allegatis, in fin. eo seruando ius Pontificium aduerte quod coram iudice recusatio i causa suspicionis probabilis proponenda est, sed probanda coram arbitris communiter eligendis, ca. secundo requirit, §. fin. de appel. cap. cum speciali. co. tit. Electis arbitris debet index illis assignare terminum, iuxta capit. legitima, de appel. in 6. per quam decretalem remanet correctæ decretalis, (suspicionis, de offic. deleg. idem inquit glo. in d. §. fin. Non probata suspicionis causa iudex sua viuit iurisdictione, d. cap. cum speciali. Ea vero probata; remittit negotium ad superiorem, vel causam committit de recusationis consensu, d. cap. cum speciali. Sed scias tres esse casus, in quibus suspicionis causa coram arbitris non est tractanda, quos vide in cap. si contra, de off. deleg. in 6. Item scias tempora tria esse distinguenda ad sciendum, an iudex suspectus possit committere causam. Vide in cap. iudex de off. deleg. in 6. hæc etiam habes in collect. mea commu. opi. verbo suspicio iudicis, & ad principalem q. Auctoris adde, atq; vide plenè per Olasc. decis. 15. Guioz.

c Ex quibus causis. Adde videndum i Philip. Franc. in cap. postremo, de appell. ubi enumerat 40. causas; vide etiam Maran. in Spec. par. 6. versic. appellatio, num. 28. Lanfranc. in cap. quoniam contra ver. reculationes, de probat. & Capyc. decis. 137. & 138. Baiard.

Item adde, quod in Regno Neap. fuit prouisum per Reg. Pragm. quod suspensiones iudicis ante conclusionem in causa non possunt allegari contra indices post conclusionem in causa, etiam quod allegans suspensiones prædictas velit probare de nouo ad eius notitiam peruenisse, prout erat prouisum per cap. Regni prolixitatem, Franch. in decis. 43. volum. 2. ubi tenet, quod minor aduersus omissam allegationem suspicionis restituitur.

11 Item adde, quod index i recusatus per sententiam, potest appellare, Abb. consil. 92. Mandell. consil. 95. libr. 1. Baiard.

b Suspectus recusari. Aduerte, quod iudicis suspicio secundum ius canonicum debet probari; at secus de iure civili, quia iusta causa secundum communem est iuramentum, teste Rol. consil. 19. num. 14. lib. 3. ad idem per eundem consil. 31. cum ibi allegatis, in fin. eo seruando ius Pontificium aduerte quod coram iudice recusatio i causa suspicionis probabilis proponenda est, sed probanda coram arbitris communiter eligendis, ca. secundo requirit, §. fin. de appel. cap. cum speciali. co. tit. Electis arbitris debet index illis assignare terminum, iuxta capit. legitima, de appel. in 6. per quam decretalem remanet correctæ decretalis, (suspicionis, de offic. deleg. idem inquit glo. in d. §. fin. Non probata suspicionis causa iudex sua viuit iurisdictione, d. cap. cum speciali. Ea vero probata; remittit negotium ad superiorem, vel causam committit de recusationis consensu, d. cap. cum speciali. Sed scias tres esse casus, in quibus suspicionis causa coram arbitris non est tractanda, quos vide in cap. si contra, de off. deleg. in 6. Item scias tempora tria esse distinguenda ad sciendum, an iudex suspectus possit committere causam. Vide in cap. iudex de off. deleg. in 6. hæc etiam habes in collect. mea commu. opi. verbo suspicio iudicis, & ad principalem q. Auctoris adde, atq; vide plenè per Olasc. decis. 15. Guioz.

c Ex quibus causis. Adde videndum i Philip. Franc. in cap. postremo, de appell. ubi enumerat 40. causas; vide etiam Maran. in Spec. par. 6. versic. appellatio, num. 28. Lanfranc. in cap. quoniam contra ver. reculationes, de probat. & Capyc. decis. 137. & 138. Baiard.

Item adde, quod in Regno Neap. fuit prouisum per Reg. Pragm. quod suspensiones iudicis ante conclusionem in causa non possunt allegari contra indices post conclusionem in causa, etiam quod allegans suspensiones prædictas velit probare de nouo ad eius notitiam peruenisse, prout erat prouisum per cap. Regni prolixitatem, Franch. in decis. 43. volum. 2. ubi tenet, quod minor aduersus omissam allegationem suspicionis restituitur.

11 Item adde, quod index i recusatus per sententiam, potest appellare, Abb. consil. 92. Mandell. consil. 95. libr. 1. Baiard.

b Suspectus recusari. Aduerte, quod iudicis suspicio secundum ius canonicum debet probari; at secus de iure civili, quia iusta causa secundum communem est iuramentum, teste Rol. consil. 19. num. 14. lib. 3. ad idem per eundem consil. 31. cum ibi allegatis, in fin. eo seruando ius Pontificium aduerte quod coram iudice recusatio i causa suspicionis probabilis proponenda est, sed probanda coram arbitris communiter eligendis, ca. secundo requirit, §. fin. de appel. cap. cum speciali. co. tit. Electis arbitris debet index illis assignare terminum, iuxta capit. legitima, de appel. in 6. per quam decretalem remanet correctæ decretalis, (suspicionis, de offic. deleg. idem inquit glo. in d. §. fin. Non probata suspicionis causa iudex sua viuit iurisdictione, d. cap. cum speciali. Ea vero probata; remittit negotium ad superiorem, vel causam committit de recusationis consensu, d. cap. cum speciali. Sed scias tres esse casus, in quibus suspicionis causa coram arbitris non est tractanda, quos vide in cap. si contra, de off. deleg. in 6. Item scias tempora tria esse distinguenda ad sciendum, an iudex suspectus possit committere causam. Vide in cap. iudex de off. deleg. in 6. hæc etiam habes in collect. mea commu. opi. verbo suspicio iudicis, & ad principalem q. Auctoris adde, atq; vide plenè per Olasc. decis. 15. Guioz.

c Ex quibus causis. Adde videndum i Philip. Franc. in cap. postremo, de appell. ubi enumerat 40. causas; vide etiam Maran. in Spec. par. 6. versic. appellatio, num. 28. Lanfranc. in cap. quoniam contra ver. reculationes, de probat. & Capyc. decis. 137. & 138. Baiard.

Item adde, quod in Regno Neap. fuit prouisum per Reg. Pragm. quod suspensiones iudicis ante conclusionem in causa non possunt allegari contra indices post conclusionem in causa, etiam quod allegans suspensiones prædictas velit probare de nouo ad eius notitiam peruenisse, prout erat prouisum per cap. Regni prolixitatem, Franch. in decis. 43. volum. 2. ubi tenet, quod minor aduersus omissam allegationem suspicionis restituitur.

11 Item adde, quod index i recusatus per sententiam, potest appellare, Abb. consil. 92. Mandell. consil. 95. libr. 1. Baiard.

b Suspectus recusari. Aduerte, quod iudicis suspicio secundum ius canonicum debet probari; at secus de iure civili, quia iusta causa secundum communem est iuramentum, teste Rol. consil. 19. num. 14. lib. 3. ad idem per eundem consil. 31. cum ibi allegatis, in fin. eo seruando ius Pontificium aduerte quod coram iudice recusatio i causa suspicionis probabilis proponenda est, sed probanda coram arbitris communiter eligendis, ca. secundo requirit, §. fin. de appel. cap. cum speciali. co. tit. Electis arbitris debet index illis assignare terminum, iuxta capit. legitima, de appel. in 6. per quam decretalem remanet correctæ decretalis, (suspicionis, de offic. deleg. idem inquit glo. in d. §. fin. Non probata suspicionis causa iudex sua viuit iurisdictione, d. cap. cum speciali. Ea vero probata; remittit negotium ad superiorem, vel causam committit de recusationis consensu, d. cap. cum speciali. Sed scias tres esse casus, in quibus suspicionis causa coram arbitris non est tractanda, quos vide in cap. si contra, de off. deleg. in 6. Item scias tempora tria esse distinguenda ad sciendum, an iudex suspectus possit committere causam. Vide in cap. iudex de off. deleg. in 6. hæc etiam habes in collect. mea commu. opi. verbo suspicio iudicis, & ad principalem q. Auctoris adde, atq; vide plenè per Olasc. decis. 15. Guioz.

c Ex quibus causis. Adde videndum i Philip. Franc. in cap. postremo, de appell. ubi enumerat 40. causas; vide etiam Maran. in Spec. par. 6. versic. appellatio, num. 28. Lanfranc. in cap. quoniam contra ver. reculationes, de probat. & Capyc. decis. 137. & 138. Baiard.

Item adde, quod in Regno Neap. fuit prouisum per Reg. Pragm. quod suspensiones iudicis ante conclusionem in causa non possunt allegari contra indices post conclusionem in causa, etiam quod allegans suspensiones prædictas velit probare de nouo ad eius notitiam peruenisse, prout erat prouisum per cap. Regni prolixitatem, Franch. in decis. 43. volum. 2. ubi tenet, quod minor aduersus omissam allegationem suspicionis restituitur.

QVÆST. XLIII.

Iudex in causis criminalibus, an possit tanquam suspectus recusari.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

- 1 Iudex an possit in causis criminalibus ut suspectus recusari.
- 2 Et quibus ex causis, remissive.
- 3 Et an contra iudicem opponi possit exceptio, quod sit criminosus.
- 4 Et an iudex possit cognoscere super exceptionibus, quæ contra eius personam opponuntur.

Ex Additionibus.

- 1 Iudex quando possit recusari.
- 2 Et quid in ordinario.
- 3 Et quid in delegato a Principe.
- 4 Suspectum iudicem allegans, & non probans in Regn. Neap. penam incurrit.
- 5 Idem in Aduocato, & Procuratore.
- 6 Et quid in statu Ecclesiastico. Recusandi iudicem quæ differentia sit inter ius canonicum, & civile, nu. eod.
- 7 Iudex recusatus an teneatur ad instantiam partis iurare, an causa suspicionis sit vera, num. eod.

d. *Vnum tamen scias.*] Adde melius, quam alibi declararam materiam, vt per gl. in l. ex quacunque in verbo sciatur, ff. si quis in ius voc. non ier. vide Felin. & Doct. in cap. super lit. teris, coll. mibi 12. prima fallentia extra de rescript. Drogh.

15 *Vnum tamen scias.*] Adde ad istam regulam videndum Felyn. in cap. super litteris num. 18. cum seq. de rescript. vbi ponit de iudice deleg. & de iudice ordinario, cum multis ampliat. & limitat. & an interesse sportularum sit habendum in consideratione.

Item adde, quod si Iudex t. pronunciet se competentem, & appellatum fuisset, tali casu appellatio ligaret manus iudicis, vt non posset procedere ad vltiora causa principali, quod tamen intelligendum est, quando ad instantiam alicuius Baronis, vel alterius iudicis fuisset petita remissio causae, secus ad instantiam inquisiti, Curt. Iun. in consilio 124. sacratissime, numero decimotercio, & Rebuffus in tractatu de sentent. exequit. articulo tertio, gloss. 2. in principio, & articulo nono, gloss. 6. volum. 1. & ratio talis distinctionis est, quia primo casu interlocutoria quo ad Baronem, aliumue iudicem habet vim diffinitivam, secundo vero casu non, & ita in practica quoties observatur, vt inquit Caraut. in ritu 259. in fine. Balard.

17 *e. Et ideo super tali exceptione.*] Adde, quod ita t. tenet Archidiaconus in cap. suspecti, col. 3. quaestione quinta, vbi dicit ita sentire Curiam Romanam, quod de tali exceptione delegatus non cognoscit, & a quo sit cognoscendum de suspicionibus iudicem, habetur in locis supra citatis: & quando causa suspicionis esset euidenter iusta in iure, & in facto, tunc non

esset necesse eligere arbitros, vt tenet Abbas in capitulo cum speciali in fine de appellat. & de istis arbitris, qui eliguntur in causa recusatationis, vide etiam Felynum, & alios in capitulo suspicionis, de delegat. Ego autem non vidi in practica, quod t. in causis criminalibus suspicionum causae probentur

ut dicunt scribentes in l. qui dam consulebant, ff. de re iudic. & in specie Imola num. 15. Alex. nu. 5. nam quo ad hunc articulum diceretur esse iudex in causa propria: & patet ad sensum, quod nullus iudex esset, qui se pronunciat infamem, vel excommunicatum. Et ideo super tali exceptione superior debet ipse cognoscere, vel alium iudicem dare.

potest esse iudex ordinarius, nec delegatus, & omnia per eum gesta, erunt nulla, & inualida, vt per Vant. de nullit. in titulo de nullit. ex defectu iuris ord. nu. 137. & in titulo de nullit. ex defectu iuris d. num. 62. cum seq. vbi habetur etiam, quando quis dicatur publice excommunicatus.

21 Item adde, quoniam sit ratio differentiae, t. quod iudex recusatus non recognoscit de sua suspicionem, & tamen cognoscit an sit iudex competens, late per Philipp. Franch. in cap. secundum requirit, num. 12. de appell.

22 Item adde, quod si Notarius actorum allegatus fuerit suspectus, non oportet allegare causam, sed sufficit solum iuramentum, Ancharanus consilio 263. subtiliter, & Alexand. in consilio 104. volum. 5. Sed in Regno Neapol. debent allegari causae, vt per Afflict. in consil. iustitiarum per Prouincias, nu. 6. & ibi addentes. Balard.

Ex Additionibus.

QVÆST. XLIV.

Quibus modis contra reos contumaces procedatur.

S V M M A R I A.

Ex Claro.

- 1 Quibus modis contra absentes contumaces procedatur.
- 2 Absens de iure communi non potest diffinitive condemnari, sed sit annotatio bonorum.
- 3 Et quid de consuetudine.
- 4 Et an possit etiam ad mortem condemnari.
- 5 Et an si reus intra annum compareat, & satisfiet de parendo iuri, recuperet statim bona annotata.
- 6 Et an eo casu teneatur ipse probare innocentiam suam.
- 7 Et an quando reus est contumax, debeat eius contumacia accusari.
- 8 Et an requiratur declaratio iudicis super ipsa contumacia.
- 9 Et an sit citandus reus ad allegandum.
- 10 Et an ultra contumaciam requiratur, etiam quod sit per probationes conuictus.
- 11 Et an contra huiusmodi factam confessionem inductam a statuto admittatur probatio innocentiae.
- 12 Et an possit iudex pro reo absente aliquas probationes inducere.
- 13 Reus contumax an sit citandus ad sententiam.
- 14 Et an possit statim lapsa termino peremptorio condemnari.
- 15 Et quae sit forma sententiae, quae contra absentem, & contumacem profertur.

- 1 Princeps potest contra absentem in criminalibus ad sententiam diffinitivam deuenire.
- 2 Absens in quibus casibus possit condemnari.
- 3 Litis contestatio an requiratur de iure canonico, quando proceditur per inquisitionem.
- 4 Absens potest condemnari, quando crimen est liquidatum inter praesentes.
- 5 Iacob. de Aren. ab impugnat. Iul. Clar. defenditur.
- 6 Pœna ultra relegationem, quae sint remissive.
- 7 Bannum successit loco adnotationis bonorum.
- 8 Adnotatio bonorum seruatur in Regno Neapol. Et quomodo fiat, remiss.
- 9 Admissus ad nouas defensiones, & absolutiones recuperat bona alienata.
- 10 Et quid in statu Ecclesiastico.
- 11 Bona contumacium quomodo vendantur in dicto statu.
- 12 Adnotatio bonorum propter contumaciam differt ab ea, quae fit ob delictum.
- 13 Reus, qui de consignando fideiussorem dedit, si ad secundam citationem non compareat, banniri non potest.
- 14 Admissus ad nouas defensiones intelligitur solum admissus ad ostendendam suam innocentiam.
- 15 Citatio sub pœna confecti, & conuicti valet, & seruatur in tribunali D. Auditoris Cam.
- 16 Banniti in statu Ecclesiastico, non audiuntur, nisi ex liquidissimis probationibus innocentiam probent.
- 17 Quid in statu Mediolani.
- 18 Quid si Princeps referat quid eis fiat iustitia, condemnatione obstante.
- 19 Reus admissus ad faciendam defensiones, condemnatione non obstante, an possit opponere nullitatem.

Vulpell.

19 Vulpell. in con. 105. impugnat.

20 Reus in criminalibus non potest defensionibus renunciare.

21 Substantialia iudicii non possunt per partes remitti.

22 Bannito admissio ad nouas defensiones, accusator et. am potest probare suam intentionem.

23 Minore restituito aduersus rem iudicatam, censetur etiam restitutus aduersarius.

24 Fiscus an restituatur in criminalibus.

25 Bannito admissio ad nouas defensiones, an fiscus possit nouiter suam intentionem probare.

26 Sfort. Odd. consilium in praedicta quaestione.

27 Dilatio concessa reo fit communis actori.

28 Contumacia rei est in causa, quod si fisco plenius non probet suam intentionem.

29 Restitutio alicui concessa prodest etiam aduersario respectu eorum, quae de nouo restitutus deducit.

30 Restitutio non habet locum in penalibus.

31 Fiscus in obtinenda restitutione vti iure minoris.

32 Minor non restituatur in penalibus ad necem alterius.

33 Item quando tractatur magis de lucro odioso, & damno alterius, quam de proprio incommodo.

34 Negligentia rei facit, vt restitutio sibi concessa actori proficiat.

35 L. 1. C. de transact. declaratur.

36 L. petenda, C. de temp. in int. rest. intellectus.

37 Nelk. de bann. 2. par. 2. temp. q. 34. locus explicatus.

38 Bal. m. l. per hanc, nu. 17. C. de temp. app. enucleatur.

39 Iudex non debet esse effectuator severitatis, neque clementia.

40 Statutum, quod contumax habeatur pro conuicto, & confesso, pluribus modis limitatur, remissive.

41 Confessio vera, & facta differunt, remiss.

42 Confessus fidei potest condemnari, licet iudici constet, quod poterat aliqua exceptione se tueri.

43 Statutum, quod contumax habeatur pro confesso, plura operatur, remiss.

44 Debet tamen prius constare de corpore delicti.

Requisita antequam contumax condemnatur, remiss.

45 Terminus per statutum praefixus sub pœna confecti, non potest per iudicem alterari.

46 Absentia potest allegari, etiam quod quis sit positus in banno.

47 Statutum superscriptum afficit minores.

48 Flam. Chartar. impugnat.

49 Statutum praedictum non comprehendit pupillum.

50 Minor bannitus an restituatur.

51 Bannitus captus in statu Ecclesiastico non potest per iudicem ad defensionem admitti.

52 Statutum praedictum an operetur quo ad qualitates aggravantes.

53 Anchar. in consil. 408. declaratur.

54 Doctores debent intelligi secundum leges, quas allegant.

55 Contumax habetur pro confistente factum, non qualitatem facti, cuius essentia ab illo facto, vel confessione non pendet.

56 Decian. conf. 96. nu. 10. lib. 3. declaratur.

ADDITIONES, Ad Quæst. XLIV.

Videamus nunc.] Quod autem absens non possit legitime condemnari, est elegans oratio Lucij Pisonis pro Antonio in senatu habita, teste Appiano Alexandri no. an. ciuil. bell. libro tertio, ad quam te remitto, esset enim nimis longum recensere; est tamen digna legi; Contrarium tamen in eodem Senatu seruatum fuisse contra absen-

QVÆST. XLIV.

ISVM est de exceptionibus, quae contra personam Iudicis, eiusque iurisdictionem proponi possunt (nam ad eas proponendas plerumque etiam absentes, seu contumaces solent per procuratorem admitti) de reliquis autem, quae merita causae concernent,

57 Gabr. consil. 150. num. 26. lib. 1. explicatur.

58 Gram. consil. 1. nu. 56. declaratur.

59 Assassinij qualitas debet concludenter probari, quando laici contra clericum vult procedere.

60 Qualitas sepeperata a delicto si est notoria, licet non sit probata in processu potest iudex procedere ad condemnationem quasi super notorio.

61 Iudex in notorijs potest supplere etiam de facto.

62 Sententia lata tanquam super notorio, licet iudici non constaret factum notorium, ex quo tamen ita est, irrevocabiliter tenet.

63 Maleficia puniri fauor publicae disciplinae suadet.

64 Contumacia an sit accusanda.

65 Contumax habitus pro confesso vigore statuti existentis in loco delicti, an vigore illius statuti possit alibi puniri, remissive.

66 Statutum loquens de uero malefactore, an habeat locum in habito pro confesso.

67 Foller. lapsus.

68 Relatio nuntij debet procedere contumaciam, alias sententia est nulla.

69 Item etiam commissio iudicis debet praecedere citationem, nuntio referenti se citasse de commissione, & an ei credatur.

70 Stante statuto, quod contumax ponatur in banno, non requiritur alia iudicis interlocutoria, quae faciat eum contumacem.

71 Declaratio super contumacia non requiritur in statu Ecclesiastico.

72 Contumax habitus pro confesso, & conuicto, licet minor, non est amplius audiendus.

73 Bannitus comparens ante sententiam, licet post terminum banni, audiri debet; nec tenetur probare errorem suae confessionis.

74 Iul. Clar. ab impugnatione Flam. Chart. defenditur.

75 Stante praedicto statuto, an Bannitus audiretur, processus sit nullus.

76 Et si bannitus appellauerit, an sibi incumbat onus probandi suam innocentiam.

77 Statutum praedictum an procedit, quo ad pœnam applicandam parti.

78 Et quid si extra processum constet de innocentia.

79 Citatio minus legitima in causis dicti statuti non vitiat sententiam.

80 Citatio minus legitima non vitiat alium, in quo non requirebatur.

81 Stante statuto, quod quis citatus, vt compareat per se, vel per alium, si fiat citatio simpliciter, vt ipse compareat, citatio valebit.

82 Citatus comparens antequam ad pœnam contumaciae sit condemnatus non debet ulterius condemnari, licet comparerit post terminum.

83 Inquisitio contra contumacem debet continere crimen punibile.

res, constat ex Plutarcho in vita Bruti, per hanc verba; Quia in re cum illorum causa, respondente nullo, deferta foret, coacti Iudices sunt proferre sententias.

Causus autem, in quibus etiam absens damnari potest de iure communi, ponit Bartolus in l. penult. §. Ad crimen, ff. de publ. iudic. supra in §. laesa maiestatis, versiculo fin. Drogh.

b Et in primis sciendum est.] Chartar. de execut. sen.